برپایی نمایشگاه گروهی عکس «حرم آنجاست»

نمایشگاه گروهی عکس «حرم آنجاست» عصر روز جمعه هجدهم خردادماه همزمان با سالروز شهادت نهمین اختر تابناک ولایت، امام جواد(ع) در گالری خانه عکاسان جوان افتتاح خواهد شد. این نمایشگاه حاصل تلاش‌های هنری گروه عکاسان آستان به سرپرستی حمزه اولیازاده است که با عنوان «حرم آنجاست که باشم، حرم آنجاست که باشی» با تصاویری هنرمندانه از حرم حضرت عبدالعظیم(ع)، حرم حضرت فاطمه معصومه(س)، حرم حضرت شاهچراغ(ع) و آستان قدس رضوی حضرت علی بن موسی الرضا(ع) برگزار می‌شود و دربرگیرنده آثاری از حمزه اولیازاده، سیدمهدی ابن‌تراب دربندی، سیدمحمدحسن ابراهیمی، مهدی پالیزگیر، آرمان روشن، علی یوسفی‌راد، لیلا کاووسی، آزاده موذن جامی، زهرا بابایی‌پور، میثاق سفردوست، مریم صبور و محمد اکبری است.

گروه عکاسان آستان طی سه ماه قمری رجب، شعبان و رمضان این بقاع متبرکه را عکاسی و به‌صورت هم‌زمان انتخاب و برای ارائه در قالب نمایشگاه و کتاب آماده کرده‌اند. برنامه این گروه در سال پیش رو عکاسی از حرم شریف ائمه در عتبات و مدینه منوره است. نمایشگاه «حرم آنجاست» روز جمعه هجدهم خرداد از ساعت ۱۷ در گالری خانه عکاسان جوان واقع در کوچه چهارم خیابان یوسف‌آباد، پلاک ۳، واحد ۳ افتتاح خواهد شد و تا پایان روز سه‌شنبه ۲۲ خرداد میزبان هنرمندان و هنردوستان خواهد بود.

جام جم
فرهنگ
CULTURE
۱۱
پنجشنبه ■ ۱۷ خرداد ۱۴۰۳ ■ شماره ۶۷۸۲

در گفت‌وگوی «جام جم» با احمد عربلو مطرح شد

غفلت ادبیات داستانی از روایتگری مذهبی

روایت زندگی امامان معصوم(ع) و شخصیت‌های دینی و مذهبی، آن هم با زبان داستانگویی و در قالب قصه‌هایی از رویدادهای واقعی و تجربه زیسته این بزرگان در زمانه خود برای همه گروه‌های سنی جذاب است و اهمیت تولید چنین آثاری برای گروه‌های سنی کودکان و نوجوانان علاوه بر این‌که جذابیت خاص خود را دارد، از اهمیت بسیاری هم برخوردار است. احمد عربلو، نویسنده «بخشنده‌تر از آفتاب» یکی از نویسندگان ایرانی است که برای روایت زندگی امام جواد(ع) دست به‌قلم شده و با داستانی ساده و قابل فهم برای کودکان و نوجوانان، تلاش کرده تا نمونه قابل قبولی از روایت داستانی از شخصیتی دینی را متناسب برای این گروه سنی عرضه کند. به بهانه سالروز شهادت امام محمدتقی(ع)، در گفت‌وگو با این نویسنده، از چالش و ضرورت چنین تولیدات ادبی پرسیدیم که در ادامه می‌خوانید.

فاطمه رستمی
گروه فرهنگ و هنر

پس از این‌که تصمیم به نگارش روایت داستانی از زندگی امام‌جواد(ع) در قالب کتاب «بخشنده‌تر از آفتاب» گرفتید، شرایط تولیدات ادبی در این زمینه برای گروه کودک و نوجوان را چطور دیدید؟

گرچه در خصوص این کتاب، حوزه هنری سفارش کار داده بود اما زمانی که نوشتن این روایت داستانی را پذیرفتم، اطلاعاتم در رابطه با امام جواد(ع) نسبتا اندک بود. زمانی که تحقیقات خودم را آغاز کردم، تازه متوجه شدم که چقدر تعداد تولیداتی که در این زمینه داشته‌ایم، ناچیز است و همان اول کار، بسیار متأسف شدم. بعد از وارد شدن به کار نیز حس کردم ما با معضلی مواجه هستیم که نشان می‌دهد در ادبیات دینی کشور، به خصوص برای گروه کودک و نوجوان، کمبودهای زیادی داریم. در این سال‌ها بیشتر به کلی‌گویی پرداخته‌ایم و این در حالی است که تا کنون باید تولیدات بهتری برای این گروه سنی حساس با مضامین دینی و مذهبی می‌داشتیم. شاید برای بزرگسالان کتاب‌های نسبتا خوبی در بازار باشد که زندگی امامان(ع) را در برگرفته اما وقتی مجموع آنچه برای کودکان و نوجوانان نوشته شده را رصد می‌کنیم، تازه متوجه خلأ ادبی موجود می‌شویم.

چرا روی مسأله تولید ادبی با محتوای مربوط به شناخت ائمه معصومین(ع) آن هم برای گروه سنی کودکان و نوجوانان تأکید دارید؟ تبعات کم‌کاری در این زمینه را چه می‌دانید؟

اول این‌که انسان در این بازه سنی حساس است و در خصوص شناخت شخصیت‌های مذهبی و ائمه اطهار(ع) اگر از سنین پایین اطلاعات کافی نداشته باشد و با منابع ادبی جذاب مواجه نشده باشد، در سنین بالاتر کار سخت می‌شود و فاصله بین او و چنین انسان‌های بزرگی بیشتر خواهد شد. ضمن این‌که انسان در سنین بالا فرصت کمتری دارد و ممکن است برای شناخت این الگوهای انسانی شخصیت‌ساز، از منظری دیر شده باشد. در حالی که اگر در سنین پایین‌تر برای کودک و نوجوان ایرانی کتاب‌ها و تولیدات ادبی و بصری گوناگونی داشته باشیم تا آنها را با مفاهیم دینی و پیامبران و امامان آشنا کند، بخش زیادی از راه را رفته‌ایم و این فرد در بزرگسالی با پس‌زمینه عمیق و ریشه‌داری مطالعات مذهبی خودش را تکمیل خواهد کرد. از سوی دیگر می‌بینیم که در سایر کشورها با اساطیر ساختگی سعی می‌کنند برای گروه‌های سنی پایین‌تر هویت‌سازی کنند و بر اساس هویتی که در کودکی و نوجوانی برای آنها ساخته‌اند، در بزرگسالی وارد مسیری می‌شوند که در سنین پایین بخشی از آن را طی کرده‌اند و در صورتی که ما برای معرفی چهره‌های دینی و مذهبی خودمان کم‌کاری کنیم، دچار بحران هویتی بین نسلی جدیدی می‌شویم.

زمانی که قرار است زندگی یکی از امامان معصوم را برای کودک و نوجوان روایت کنید، چه ملاحظاتی را در نظر دارید یا چطور دست به انتخاب قسمت‌های از زندگی این بزرگواران می‌زنید که برای مخاطب‌تان آموزندگی و در عین حال جذابیت داشته باشد؟

نویسندگان کودک و نوجوان ما تحقیقات کافی ندارند و متاسفانه چون اطلاعات‌مان کم است، انتخاب کردن وجوهی از زندگی پربار این انسان‌های وارسته برای روایت در قالب قصه، سخت‌تر می‌شود. زمانی که خواستم کتاب «بخشنده‌تر از آفتاب» را بنویسم به کتابخانه‌ها و منابع گوناگونی سر زدم. در این مسیر آنچه بیش از سایر موضوعات در نظرم مهم جلوه کرد، این بود که داستان‌نویس‌ها از روایت زندگی زمینی و زیست اجتماعی امامان معصوم(ع) برای کودکان و نوجوانان غافل شده‌اند. این زندگی معمولی و غیرآسمانی نیز بخش مهمی از زیست ائمه معصوم بوده که شاید به نوجوان یا کودک کمک کند، ارتباط عمیق‌تری با این شخصیت‌ها برقرار کند و با این که می‌داند چنین انسان‌هایی معصوم و آسمانی بوده‌اند اما متوجه می‌شود که به هر حال انسان بوده‌اند و اگرچه نمی‌توانیم معصوم باشیم اما می‌توانیم انسان‌های صالحی باشیم که در راه معصومین(ع) قدم برمی‌داریم.

درواقع شما معتقد هستید که باید بخش‌هایی از زندگی معصومین(ع) را در داستان‌ها روایت کرد که برای ذهن کودک و نوجوان قابل‌پذیرش‌تر باشد تا با این درک، به الگوبرداری از منش و روش امامان در زندگی زمینی خود بپردازد؟

بله دقیقا. کودک نباید احساس کند هرگز دستش به ائمه معصوم نمی‌رسد چراکه این شخصیت‌های مذهبی با مردمان زمان خود زندگی می‌کردند و معاشرت کاری و روزانه با جامعه داشتند. خیلی از آنها شاغل بودند و به مشاغلی، شبیه جمعی از مردم زمانه خودشان مشغول بودند در عین حال بعد عرفانی و آسمانی زندگی خود را هم داشتند و در نهایت چنین رویه‌ای کمک می‌کند که امامان برای کودکان و نوجوانان باورپذیرتر شوند. در مطالعاتی که پیرامون زندگی امام جواد(ع) داشتم، هم دلم سوخت که چرا ما چنین انسان بزرگی را کم می‌شناسیم؟ هم شیفته شخصیت امام نهم خودم شدم. ضمن این‌که واقعا برایم جالب بود که در این سن هنوز خیلی از وجوه شخصیتی ایشان را نمی‌شناختم و اطلاعاتم در خصوص امام جواد(ع) همین‌قدر بود که فرزند بزرگوار امام رضا(ع) هستند و خبر نداشتم که با چه تجار و انسان‌های بزرگی در زمانه خودش مراوده داشته و چه چهره‌های تاریخی که مرید ایشان بوده‌اند. همچنین تازه از معجزات این معصوم باخبر شدم. همه این موارد از کاستی‌های فرهنگی و ادبی کشور حکایت دارد که همه ما در قبال آن مسئول هستیم. شاید من محقق نباشم، ولی به عنوان نویسنده نیاز دارم تحقیقاتی از سوی اساتید این حوزه صورت بگیرد و نتیجه آن به دست من به عنوان نویسنده برسد که آن را در قالب داستان و روایاتی برای کودکان و نوجوانان عرضه کنم. درواقع ادبیات داستانی ما از عظمت ائمه معصومین(ع) جا مانده است. البته نمی‌گویم هیچ‌کاری نکرده‌ایم، منظورم این است که چنین حجم تولیداتی برای کشور ما کم است. حتی معتقدم من نه‌فقط به عنوان یک شیعه باید به شناخت درستی از امامان برسم بلکه لازم است به دور از مذهب، به عنوان انسان‌هایی کامل این افراد را بشناسم. از این رو تدوین کتبی که برای هر گروه سنی اطلاعات کاربردی و موثقی در مورد معصومین(ع) داشته باشد، ضرورت دارد.

پس باید گزیده و در تناسب با ویژگی‌های رشدی افراد در گروه سنی مختلف، به روایت بخشی از زندگی ائمه معصومین(ع) پرداخت تا موثر واقع شود؟

بله. شاید به هر دلیلی برخی از اقدامات امامان در دوره‌ای از تاریخی که در آن زیست می‌کرده‌اند برای کودک یا نوجوان قابل فهم و درک نباشد، پس وقتی تصمیم می‌گیریم در این زمینه داستانی بنویسیم، ویژگی‌های شخصیتی مخاطب را باید در نظر داشته باشیم تا هم قابل درک باشد هم تصنعی یا خیالی نشود. به عنوان نمونه امام جواد(ع) در زمان خودشان با برخی افراد مناظرات خاصی داشته‌اند که واقعا لازم نیست این بخش از زندگی ایشان را در کتاب‌های کودکان و نوجوانان روایت کرد و به جای آن بخش‌های دیگری از ارتباطات حضرت می‌تواند برای این گروه سنی کاربردی و جالب باشد. در بخشنده‌تر از آفتاب سعی کردم این نکته را لحاظ کنم. قصه دلدادگی و مرید شدن بعضی افراد به امام جواد(ع)، آن هم به‌واسطه سبک زندگی و در جریان روزمرگی‌ها، یکی از وجوه زمینی و درعین حال جذاب است که امامان را در ذهن کودکان و نوجوانان قابل دسترس‌تر می‌کند و موجب دوستی بیشتر بچه‌ها با آنها می‌شود. من سعی کردم نشان دهم که ائمه اطهار نیز برای داشتن زندگی خوب دنیوی تلاش می‌کرده‌اند و هیچ‌کدام از آنها در عین حال که تارک دنیا نبودند، دلبسته مال و منال دنیوی نیز نبوده‌اند و مدیریت‌کردن این سبک زندگی برای انسان امروزی یک الگوی بسیار ارزنده است و ارائه آن به کودکان و نوجوانان نیز ارزش دوچندانی دارد. شاید جالب باشد که یک نوجوان امروزی حتی بتواند ظاهر امامش را تصور کند، اصلا چرا نباید بدانند که مثلا امام جواد(ع) در زمان خودشان جزو انسان‌های خوش‌چهره محسوب می‌شدند؟ ما وقتی بچه بودیم فکر می‌کردیم امامان در آسمان‌ها و پشت ابرها هستند و در تخیل ما نمی‌گنجید که آنها نیز انسانی در ظاهر شبیه به ما بوده‌اند و زندگی عادی داشته‌اند.

در مطالعاتی که پیرامون زندگی امام جواد(ع) داشتم، دلم سوخت که چرا ما چنین انسان بزرگی را کم می‌شناسیم؟

آیا تصمیم دارید در ادامه شبیه به مجموعه پهلوانانی که تالیف کردید، برای روایت داستانی زندگی ۱۴ معصوم(ع) نیز مجموعه‌ای تهیه کنید؟

پس از نگارش کتاب برای امام جواد(ع) ذهنم خیلی درگیر شده و مدام فکر می‌کنم برای آشنایی نوجوانان امروزی با شخصیت‌های مذهبی باید چه کرد؟! البته جدیدا فراتر از این می‌اندیشم و به نظرم نه‌فقط باید کودکان و نوجوانان را با سیره ۱۴ معصوم(ع) آشنا کرد، بلکه می‌توانیم بزرگانی مانند حضرت ابوالفضل(ع) و اصحاب و یاران ائمه اطهار را نیز در قالب روایت‌های داستانی به این گروه سنی معرفی کنیم. امروز بعید است که کودکان و نوجوانان ما خبر داشته باشند که در بین اولاد حضرت ابوالفضل(ع)، دانشمندان و اندیشمندان بزرگی ظهور یافته‌اند. همچنین در خصوص مادر حضرت ابوالفضل(ع) یا به‌طور کلی در مورد کودکی تا بزرگسالی حضرت زینب(س) ناگفته‌های بسیاری وجود دارد که قطعا شنیدنش برای هر گروه سنی به‌خصوص کودک و نوجوان شیرین است.

برش

هم‌افزایی ادبیات و تصویر

هم‌افزایی بین ادبیات و حوزه‌های تصویری مانند انیمیشن‌سازی، می‌تواند به روایت‌های جذاب‌تری از سبک زندگی امامان معصوم بینجامد. به‌شدت به چنین هم‌افزایی‌هایی نیاز داریم. نه‌فقط انیمیشن، بلکه سینما و تلویزیون نیز می‌توانند در همکاری با نویسندگان ادبی، خروجی‌های جذاب‌تری برای کودکان و نوجوانان با محوریت قصه زندگی معصومین داشته باشد. برنامه‌های کودک و نوجوان هنوز رابطه کاملی با ادبیات و نویسندگان این گروه سنی ندارد. چرا نباید نویسندگان کودکان و نوجوانان در جلسات تولیدات تلویزیونی حضور داشته باشند؟ ایده‌ها و کتاب‌های منتشرشده دستمایه خوبی برای انیمیشن‌ها و برنامه‌های مخصوص کودک و نوجوان است. من به خاطر ندارم از تلویزیون با ما تماس گرفته باشند و به عنوان یک نویسنده بپرسند آیا می‌توانیم در یک هم‌افزایی به تولیدات قوی‌تری برسیم؟ بنابراین افزایش تعامل و همکاری بین نویسندگان و فعالان تولید بصری واقعا یک نیاز اساسی در شرایط فرهنگی امروز است.

پرسه در کوچه‌های مجازی

در جلسه هیأت علمی جشنواره کتاب کودک و نوجوان مطرح شد

نقش مادرانگی یک جشنواره برای دیگر جوایز ادبی

یک روز بعد از انتشار گزارش جام‌جم درباره جشنواره ملی و بین‌المللی کتاب کودک و نوجوان، خبر برگزاری جلسه هیأت علمی جشنواره منتشر شد و بر اساس این خبر، مشخص شد نگاه مسئولان جشنواره به آن، برگزاری جشنواره‌ای است که مادر دیگر جوایز و جشنواره‌ها در حوزه ادبیات کودک و نوجوان باشد.

این نکته را محمد حمزه‌زاده که دبیری جشنواره را برعهده گرفته، در صحبت‌های خود مورد تأکید قرار داد و گفت: این جشنواره با ارتباطی که با جشنواره‌ها و جوایز دیگر برقرار می‌کند، ظرفیتی پیدا خواهد کرد که می‌تواند ادبیات کودک و نوجوان را بازسازماندهی کند. به عبارتی این جشنواره می‌تواند برای سایر جوایز مادری کند و سهم و نقشی در این جوایز و جشنواره‌ها داشته باشد. این جشنواره باید دبیرخانه دائمی داشته باشد تا مجموعه اقدامات خود را در طول سال ادامه دهد. آسیب‌های واردشده به بازار و تولید کتاب کودک به خاطر دور بودن چتر گسترده توأم با صبر، حوصله، مادرانگی و پدرانگی بر سر ادبیات کودک است.

سازوکار ایجاد و به دست آوردن این نقش نکته مهمی است که باید در ادامه به آن پرداخته شود. در صحبت‌های دبیر و دیگر برگزارکنندگان جشنواره همچنان نسبت این جشنواره با دیگر جایزه‌ها و جشنواره‌ها در حوزه کودک که همگی سابقه طولانی برگزاری دارند، مشخص نیست. همچنین معلوم نیست آیا دیگر نهادها از جمله کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان که متولی امر فرهنگ و هنر برای کودکان است، این نقش را می‌پذیرند یا انتظار دارند جشنواره جدید التأسیس به فکر ایجاد راه‌هایی برای هم‌افزایی با دیگر نهادها باشد، تا این‌که از همین ابتدا برای خود نقش مادرانگی تصور کند. در نشست یادشده یاسر احمدوند معاون امور فرهنگی وزارت ارشاد ابراز امیدواری کرد که این جشنواره با توجه به مسائل روز، نیازهای کنونی و قالب‌های جدید تولید، انتشار و تغییرات محتوا در سال‌های اخیر؛ آغازگر جریان و نگاهی جدید به موضوع تولید محتوا برای کودک و نوجوان باشد.

وی در ادامه بر دیدگاه خود در زمینه اهمیت گردهم‌آمدن اهالی حوزه کودک و نوجوان تأکید کرد و افزود: تحقق این امر مهم حتی از مبلغ جایزه مهم‌تر است و درباره شیوه اجرایی آن می‌توان بحث کرد. پیوست‌های جشنواره هرچه بیشتر باشد، بهتر و ارزشمندتر است. ما باید در تولید اثرگذار باشیم و این اثرگذاری را ببینیم.

علی رمضانی، مدیرعامل مؤسسه خانه کتاب و ادبیات ایران نیز بر ضرورت تقویت ادبیات تألیفی کودک و نوجوان تأکید کرد و درخصوص انتخاب اعضای هیأت علمی جشنواره گفت: در انتخاب اعضای هیأت علمی تلاش شد به گونه‌های مختلفی که قرار است این جایزه به آن بپردازد، توجه شود و از هر تخصص حداقل یک نفر در این جمع حضور داشته باشد. علی رمضانی در پایان بیان کرد: هیأت علمی این جشنواره باید سازوکار دائمی و پویا داشته باشد تا مجموعه فعالیت‌های کودک و نوجوان از آموزش و ترویج تا ساماندهی موضوع تولید و... را ذیل آن سامان دهد. حامد محقق، معاون ادبیات مؤسسه خانه کتاب هم با تشریح روند اجرایی جشنواره گفت: برای این جشنواره هفت رشته انتخاب شد و این تقسیم‌بندی بانگاه به دسته‌بندی جایزه کتاب سال جمهوری اسلامی ایران انجام شده است. تاکنون حدود ۵۵۰۰ اثر به جشنواره رسیده اما هنوز کار تفکیک آثار آغاز نشده است. اهمیت مستقل‌شدن ادبیات کودک و نوجوان از ادبیات بزرگسال، ضرورت استفاده از تجربه و توان علمی اعضای هیأت علمی، شناسایی موضوعات مورد پسند کودکان و نوجوانان و بازگرداندن اعتماد به نفس به نویسندگان ایرانی از دیگر نکاتی بود که اعضای هیأت علمی بر آن تأکید کردند.

پیشخوان

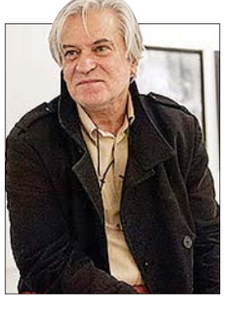
کتاب رام ا... منتشر شد

ترجمه کتاب رام ا... برگزیده جایزه قلم انگلیسی توسط انتشارات اندیشه مولانا منتشر شد. این کتاب نوشته مایا ابوالحیات است که به‌تازگی با ترجمه سمانه کدخدایی مرغزار راهی بازار نشر شده است. این کتاب یکی از عناوین مجموعه یک شهر در داستان‌های کوتاه و برگزیده جایزه قلم انگلیسی است. «یادداشت مترجم»، «درباره مجموعه داستان‌های یک شهر در داستان‌های کوتاه» و «دبیران این کتاب‌ها»، «پیشگفتار»، «عشق در رام ا...»، «پایان تلخ»، «سرگرمی رایگان»، «یک رابطه مبهم»، «جلسه در باران»، «آغاز یک فاجعه»، «سوگند زن»، «رازهای جاری در خیابان‌های شهر»، «از خانه‌ام برو بیرون»، «باغی که فقط از آسمان می‌نوشد»، «زن اسب»، «آب شفابخش بدیعه»، «سرده، سرده! رام ا...، رام ا...»، «دریا» و «در ایست بازرسی قلندیا» از بخش‌های مختلف این کتاب به‌شمار می‌رود. این کتاب قصد دارد نشانه‌های تمدن بشری را در قالب شهرها تشریح کند. کتاب رام ا... با ۹۵ صفحه و بهای ۵۵ هزار تومان در دسترس علاقه‌مندان قرار گرفته است.

یادمان

هادی جمالی درگذشت

هادی جمالی، هنرمند پیشکسوت نقاش شامگاه ۱۵ خرداد در ۷۴ سالگی درگذشت. سیدعباس عظیمی، مدیرعامل مؤسسه هنرمندان پیشکسوت با اعلام خبر درگذشت این هنرمند گرانمایه کشور در پیامی فقدان این هنرمند را به خانواده ایشان و جامعه هنری تسلیت گفت. هادی جمالی متولد اردیبهشت سال ۱۳۲۹ در شیراز بود و فارغ‌التحصیل معماری داخلی از دانشگاه هنر و کارشناسی ارشد، طراحی صنعتی از دانشکده هنر معماری دانشگاه آزاد اسلامی است. او علاوه بر تحصیل در این رشته‌ها، به صورت حرفه‌ای به هنر نقاشی پرداخت و در سبک آبستره اکسپرسیونیسم کار می‌کرد. وی همچنین سال‌ها سابقه تدریس دانشگاهی داشت و عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی بود. تاکنون آثار متعددی از این هنرمند در داخل و خارج از کشور به نمایش گذاشته شده است. جمالی در زمینه هنر بسیار فعال بود و کسب جوایز مختلف، ارائه مقالات هنری در سمینارهای دانشگاهی و مراکز فرهنگی، تألیف کتاب‌های آموزش طراحی، داوری مسابقات هنرهای تجسمی و اجرای نقاشی‌های دیواری در تهران از جمله فعالیت‌ها و دستاوردهای هنری این هنرمند است. هادی جمالی کتابی نیز با عنوان «اسکیس و راندو با ماژیک و روان‌نویس» چاپ کرده که حاصل ۲۶ سال تجربه تدریس اوست.

قاب

رفح و عصر ظهور

این روزها که چشم آزادگان جهان به مردم غزه در رفح است، می‌توان یکی از نشانه‌های ظهور حجت‌الحق امام مهدی(عج) را مشاهده کرد.

روزگاری که وعده داده شده بود آزادگان جهان در سراسر دنیا خواهان ظهور مبارک ایشان می‌شوند تا ریشه ظلم و ستم را از زمین برکنند. امروز که اوج جنایت در غزه صورت می‌گیرد و سیاستمداران چشم بر این ظلم بسته‌اند به‌راستی عصر ظهور فراهم شده است.

